

ת"פ 2766/07/19 - מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה נגד הרצל בוהארון

בית משפט השלום בקריית גת

01 פברואר 2023

ת"פ 2766-07-19 מדינת ישראל נ' בוהארון

בפני כב' השופט משה הולצמן

המאשימה

מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה ע"י ב"כ עוה"ד
יפתח לנדאו ואח'

נגד

הנאשם הרצל בוהארון

ע"י ב"כ עוה"ד טליה גרידיש

גזר דין

1. בכתב האישום המתוקן שהוגש בגדרו של הליך זה בעניינו של המשיב נטען, בעיקרי הדברים, כדלקמן-

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום המתוקן הפעיל הנאשם תחנת מעבר בלתי חוקית לפסולת, כהגדרתה בתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), התשנ"ח-1998 (להלן: "**התקנות**"), במשק 76 במושב שדה עוזיה, בו הוא מתגורר ואותו הוא מנהל (להלן: "**האתר**"); תחנת מעבר לפסולת היא עסק הטעון רישוי לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן: "**חוק רישוי עסקים**"), יחד עם פריט 5.1 א לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי) התשע"ג-2013; במועדים הרלבנטיים לכתב האישום המתוקן הפעיל הנאשם את האתר מבלי שהיה ברשותו רישיון עסק מתאים כנדרש על פי חוק ובלא שהתקיימו במקום התנאים הקבועים בדין להפעלת אתר שכזה; בהתאם לתקנה 1 לתקנות, מפעיל תחנת מעבר לפסולת והנושא באחריות להפעלתה, הוא כל אחד מאלה: א. הבעל או המחזיק בתחנת המעבר. ב. בעל רישיון העסק או מבקש הרישיון. ג. האדם שבהשגחתו, בניהולו או בפיקוחו פועלת תחנת המעבר.

החל ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה אך לא מאוחר מיום 23 לספטמבר 2018 ועד ליום 11 למרץ 2019, לכל הפחות, הפעיל הנאשם תחנת מעבר בלתי חוקית לפסולת ביתית ואחרת מבלי שהיו במקום התשתיות הנדרשות ומבלי שהיו בידיו הרישיונות המתאימים לכך על פי דין, תוך גרימת מפגעים סביבתיים, כגון לכלוך, זיהום וריח חריף ובלתי סביר.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום המתוקן, אסף הנאשם ממוקדים שונים פסולת ביתית והשליכה בחצר משק 76 בשדה עוזיה, כל זאת על מנת למיין אותה באתר, זאת מבלי שהיו קיימות באתר תשתיות מתאימות ומבלי שהיו בידיו הרישיונות המתאימים לכך.

במעשיו ובמחדליו המתוארים לעיל, הפעיל הנאשם תחנת מעבר בלתי חוקית לפסולת, ללא רישיון עסק או היתר זמני להפעלת האתר, ובפרט ללא התשתיות והדרישות בדין, כאמור לעיל.

במעשיו ובמחדליו המתוארים לעיל השליך הנאשם פסולת ברשות היחיד בניגוד לדין.

לנאשם יוחסו העבירות הבאות- איסור לכלוך והשלכת פסולת- עבירה לפי סעיף 2 ביחד עם סעיף 4 לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984; הפעלת תחנת מעבר ללא התשתיות והדרישות הקבועות בדין- עבירה לפי

סעיף 14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, ביחד עם סעיפים 2, 3, 4, 5 ו-6 לתקנות רישוי עסקים (תחנות מעבר לפסולת), התשנ"ח-1998; עיסוק ללא רישיון או היתר זמני- עבירות לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, יחד עם פריט 5.1'א' לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשע"ג-2013.

2. בדיון שנערך ביום 24.5.2021 ניתן מענה לכתב האישום ונקבע דיון להוכחות.

3. בדיון שנערך ביום 2.6.2022 הנאשם, באמצעות באת כוחו, הודיע על חזרתו מכפירתו בכתב האישום, הודה בעובדות שנטענו בגדרו של כתב האישום המתוקן, והורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

4. באי כוח הצדדים טענו לעניין העונש בדיונים שנערכו בימים 15.11.2022 ו-4.12.2022.

5. בא כוחה של המאשימה טען שמתחם העונש ההולם בעבירות שבהן הורשע הנאשם עומד על קנס בסך של 100,000 ₪ ועונשים נלווים ברף הנמוך ועד לקנס של מאות אלפי שקלים ועונשים נלווים ברף הגבוה, ולטעמו יש למקם העונש באמצע המתחם ומשכך יש לגזור על הנאשם קנס בסך של 150,000 ₪, התחייבות כספית לפי כפל הקנס וצו איסור עיסוק לפי סעיף 16 לחוק רישוי עסקים.

באת כוחו של הנאשם טענה, בעיקרי הדברים, שדרישת המאשימה לגבי גובה הקנס היא חריגה ולא הולמת בשים לב לנסיבות העניין; הנאשם אב לארבעה ילדים, מצבו הכלכלי בכי רע, הוא מצוי בהליך של חדלות פירעון בשל חובות הנאמדים בסך של כ-890,000 ₪, ונתמך מבחינה כלכלית על ידי אביו. אמו של הנאשם נפטרה במהלך ההליך הנדון; הנאשם נושא בתשלום חודשי בסך של 150 ₪ לקופת הנשייה; יש מקום לערוך אבחנה בין הנסיבות שנדונו בפסיקת בתי המשפט שאליה הפנה בא כוח המאשימה שדנה בפינוי פסולת לתחנות מעבר ללא רישיון כדין על ידי משאיות ובהיקפים של ממש לבין עניינו של הנאשם שפינה בעגלת מרכול פריטים מברזל, מה גם שפינה את המקום עם הגשת כתב האישום; הנאשם טען שאביו הביא משאיות לצורך פינוי האתר והפינוי נעשה בתוך כשבוע; באת כוח הנאשם טענה שלא נתפסו משאיות שפינו פסולת לאתר ולא הועלו טענות בעניין זה בכתב האישום המתוקן; המדובר בתקופה מוגבלת מספטמבר 2018 ועד מרץ 2019; הנאשם טען שלא היה ברשותו משקל למשאיות.

בא כוח המאשימה טען שלא נצפו משאיות ולא ידוע כיצד הפסולת הגיע לאתר, אם כי לא שלל את האפשרות שנעשה שימוש במשאיות להובלת פסולת.

6. לצורך קביעת מתחם הענישה יש לבחון את העניינים הבאים- א. הערך החברתי שנפגע בביצוע העבירה ומידת הפגיעה. ב. מדיניות הענישה הנהוגה. ג. נסיבות ביצוע העבירה ובכלל זה מידת אשמו של הנאשם (ראו- חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); סימן 1א בפרק ו' לחוק העונשין לגבי הבניית שיקול הדעת השיפוטי בקביעת העונש; סעיפים 40.ב ו-40.ג.א) ו-(ב) לחוק העונשין; ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל. 5.8.2013).

7. באשר לערך החברתי שנפגע מביצוע עבירות הנוגעות להגנת הסביבה נקבע לא אחת בהלכה הפסוקה לגבי החשיבות הרבה בשמירה על איכות הסביבה (בג"ץ 4128/02 אדם טבע ודין- אגודה ישראלית להגנת הסביבה נ' ראש-ממשלת ישראל. פסקה 10. 16.3.2004; רע"פ 362/13 עלי חסן גמיל נ' מדינת ישראל. פסקה 18. 27.08.2013; ב-רע"פ 1223/07 סח עלי מורשד נ' מדינת ישראל המשרד לאיכות הסביבה. פסקה 4. 12.02.2007 נקבע לגבי "**... הצורך בענישה משמעותית לאלה המזהמים את הטבע בניגוד**

לחוק וממניעים של כדאיות כלכלית ... (").

8. באשר למדיניות הענישה על פי פסיקת בתי המשפט בא כוח המאשימה הציג רשימה של פסק דין שלטעמו משקפת את מצב הדברים בעניין זה, כדלקמן.

ת"פ 31019-03-19 מדינת ישראל נ' אבו ענזה מתכות בע"מ- נגזר על הנאשמים קנס בסכום כולל בסך ₪ 200,000 ועונשים נלווים בשל ביצוע עבירות דומות למקרה הנדון; ת"פ 3039-12-18 מדינת ישראל נ' רשיד מולא- נגזר על הנאשמים קנס בסך כולל של ₪ 167,000 ועונשים נלווים בשל בגין ביצוע עבירות דומות למקרה הנדון; ת"פ 17724-06-16 מדינת ישראל נ' יעד תשתיות בע"מ- הנאשמים הורשעו בהפעלת תחנת מעבר שלא כדין, השלכת פסולת ברשות הרבים והפרת חובת פיקוח. נגזרו על הנאשמים קנסות בסך כולל של ₪ 225,000 ועונשים נלווים. ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה (ע"פ 4836-06-21); לעפ"ג 17132-05-16 מדינת ישראל נ' עודה- נגזר על הנאשמים קנס בסכום כולל של ₪ 850,000 בשל 10 השלכות בודדות של פסולת; ת"פ 37109-03-16 מדינת ישראל נ' עברון- שם נגזר על הנאשמת 1 קנס בסך של ₪ 600,000, על הנאשמת 2 נגזר קנס בסך של ₪ 350,000 ש"ח, על הנאשם 3 קנס בסך של ₪ 40,000 ועל הנאשם 4 קנס בסך של ₪ 10,000; עפ"ג 29080-08-13 דדון חזי וציון (1992) בע"מ נ' מדינת ישראל- נדחה ערעור לבית המשפט המחוזי על קנסות בסך של ₪ 350,000 למערער 1 ובסך של ₪ 250,000 למערער 2; ע"פ 10594-07-14 ארזים חברה קבלנית למחזור ופניו פסולת נ' המשרד להגנת הסביבה- בית המשפט גזר קנס של ₪ 200,000 על כל אחת מהמערערות; ת"פ 26340-08-15 מדינת ישראל נ' ויטו עבודות עפר- נגזר על נאשמת 1 קנס בסך של ₪ 350,000 ועל נאשם 3 קנס בסך של ₪ 250,000. ערעור על גזר הדין נדחה. ע"פ 38316-10-13 (מחוזי מרכז) תקלה ואח' נגד מדינת ישראל- בית המשפט אישר גזר דין שבגדרו נגזר קנס בסך של ₪ 75,000 בשל השלכת פסולת בודדת; ת"פ 34953-01-11 מדינת ישראל נ' עידן- על הנאשם נגזרו שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, שישה חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי בגובה ₪ 120,000 והתחייבות כספית. על החברה נגזר קנס בסך של ₪ 300,000.

מעיון בפסיקה נוספת עולה התמונה הבאה-

בעניין שנדון ב-עפ"ג (מחוזי ת"א) 13950-01-11 בע"פ 17138-01-11 כהן נ' מדינת ישראל/המשרד להגנת הטבע (30.03.2011), הנאשמים/המערערים, החברה והנאשם 2, הורשעו בשני כתבי אישום בגין שלושה אירועים של השלכת פסולת ברשות הרבים, ונגזרו העונשים הבאים- על החברה- קנס בסך של ₪ 150,000, התחייבות בסך של ₪ 300,000 להימנע מביצוע עבירות מסוג אלה שהורשעה בהן; הנאשם 2- קנס בסך של ₪ 150,000, או 15 חודשי מאסר תמורתו; מאסר על תנאי של 3 חודשים, שיופעל אם יעבור אחת העבירות שהורשע בהן, והתחייבות כספית על סך ₪ 400,000 להימנע מביצוע עבירות על-פי חוק שמירת ניקיון או הקשורות לאיסור לכלוך והשלכת פסולת. ערכאת הערעור הותירה על כנם את העונשים שנפסקו תוך שצוין כי לחובתו של הנאשם נזקפו חמישה עשר הרשעות קודמות, ובכלל זה בגין עבירות של שמירת הניקיון ולמרות זאת הוא שב וביצע עבירות אלה, ובנסיבות העניין, בהעדר הרתעה של ממש, היה מקום להטיל עליו קנס משמעותי נוכח הטלת עונש של מאסר על תנאי ולא מאסר בפועל.

בעניין שנדון ב-ע"פ (מחוזי חיפה) 53133-07-11 עאסי שעבאן נ' מדינת ישראל משטרת ישראל (12.1.2012), נדחה ערעורו של הנאשם, שהורשע בשל השלכת פסולת מספר פעמים במועד מסוים, מטרד לציבור והפעלת עסק ללא רישיון, ונגזרו עליו קנס בסך של ₪ 80,000, או 4 חודשי מאסר תמורתו, 4 חודשי שלילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שנתיים ממועד מתן גזר הדין, והתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו עבירה לפי חוק שמירת

עמוד 3

הניקיון, והתחייבות בסך של 100,000 ₪ למשך 3 שנים להימנע מביצוע עבירות לפי חוק שמירת הניקיון בקשר לרכב.

בעניין שנדון ב-ת"פ (שלום פ"ת) 14657-06-09 מדינת ישראל נ' אל סיד (7.10.2014), הנאשם הורשע בשפיכת פסולת ממשאית שבבעלותו במועד מסוים ובניהול עסק ללא רישיון. לנאשם לא היה עבר פלילי לפני ואחרי ביצוע העבירה. על הנאשם נגזרו 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירות בהן הורשע. 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים את העבירה בניגוד לחוק שמירת הניקיון שבה הורשע. קנס בסך של 75 אלף ₪ או 7 חודשי מאסר תמורתו, והתחייבות בסך של 75 אלף ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירות בהן הורשע.

בעניין שנדון ב-ת"פ (שלום כ"ס) 27655-11-09 מדינת ישראל נגד תקלה, הנאשם הורשע בהשלכת פסולת ברשות הרבים, ונגזרו עליו קנס בסך 50,000 ₪, או שנה וחצי מאסר תמורתו אם הקנס לא ישולם, פסילה מותנית למשך 3 חודשים של רישיון הנהיגה והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע, והתחייבות בסך 50,000 ₪ לפיה יימנע מלעבור את העבירה בה הורשע במשך 3 שנים.

ערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי (ע"פ 38316-10-13 תקלה נ' מדינת ישראל; 8.5.2014), ולבית המשפט העליון (רע"פ 3780/14 תקלה נגד מדינת ישראל; 29.5.2014), נדחו.

בעניין שנדון ב-ע"פ (מחוזי ב"ש) 9068-09-15 פינוי אשפה בע"מ נ' המשרד לאיכות הסביבה/שלומציון (24.12.2015), נגזרו על הנאשמים, שהורשעו בהשלכת פסולת, קנסות בסך של 65,000 ₪ (על החברה) ובסך של 45,000 ₪ (על נאשם נוסף), ונקבע-

"מתחם העונש ההולם לעבירה יחידה הוא בעשרות אלפי שקלים. בעניין זה אפנה, למשל, לעפ"ג (חיפה) 41577-08-14, מדינת ישראל נ' מנאעה ואח', פסק דין מיום 13.11.2014; ע"פ (מרכז) 38316-10-13, תקלה נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 08.05.2014, זהו פסק דין אליו גם הפנה בא-כוח המשיבה, שם נגזרו קנסות בסכומים של 75,000 ₪ ו-50,000 ₪ וכן נפסל רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי; ת"פ (שלום נצרת) 23724-10-09, גם שם היה מדובר בעבירה אחת והושטו קנסות של 80,000 ₪ ו-35,000 ₪. סיכומי של דבר, מתחם הענישה ההולם אשר נקבע על ידי בית המשפט, בדין נקבע".

דוגמא לענישה ברמת חומרה שונה ניתן למצוא בעניין שנדון ב-ע"פ (מחוזי חיפה) 763/05 צוקרמן יניב נ' משרד לאיכות הסביבה (06.04.2006). שם נגזר על הנאשם 1 עונש של מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך 3 שנים על העבירות בהן הורשע; קנס כספי בשיעור של 10,000 ₪ או חודשיים מאסר תחתיו, וחתימה על התחייבות כספית בסך 25,000 ₪ למשך 3 שנים, בשל ארבע השלכות של פסולת ברשות הרבים, אלא שיש לשים לב שהנאשם 1 הורשע מיד עם תחילת ההליך המשפטי תוך חיסכון בזמן שיפוטי, וערכאת הערעור ציינה כי המאשימה לא ביקשה למצות עם המערער את הדין, לא עתרה לקנס המרבי ולא ביקשה לשלול את רישיון הנהיגה או רישיון הרכב בו הובלה הפסולת ובית המשפט קמא לא גזר עונשים חמורים על פי אמות המידה הקבועות בחוק.

9. מהמקובץ לעיל עולה כי סכומי הקנס שהוטלו בגין השלכת פסולת שלא כדין נעו בדרך כלל, למעט מקרים חריגים שאינם משקפים את המגמה השלטת בפסיקת בתי המשפט, בין 45,000 ש"ח לבין

350,000 ₪, בשים לב לנסיבות המקרה הנדון, ויש לשים לב לקביעתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (ע"פ 9068-09-15) כי מתחם העונש ההולם בגין השלכת פסולת יחידה עומד על עשרות אלפי שקלים.

10. בעניינו, באשר לנסיבות ביצוע העבירות, בכתב האישום צוין שהתובע הפעיל את תחנת המעבר באתר מיום 23.9.2018 ועד ליום 11.3.2019, פרק זמן של כחמישה חודשים. מכיון שנאשם חזר בו מכפירתו בכתב האישום והודה בעובדות שפורטו בכתב האישום המתוקן, לא נערך דיון הוכחות ובאי כוח הצדדים לא מצאו לנכון להידרש לשמיעת ראיות בשלב הטיעון לעונש. בכתב האישום המתוקן נטען כי הנאשם הפעיל תחנת מעבר בלתי חוקית לפסולת ביתית ואחרת, ועוד נטען כי הנאשם "... אסף ... ממוקדים שונים פסולת ביתית והשליכה בחצר משק 76 בשדה עוזיה", ולאור הודאתו של הנאשם יש לראותן כטענות שהוכחו. עם זאת, לא הונח לפניי חומר הראיות הנוגע לגודל האתר, כמות הפסולת שנאספה באתר, להיקף הפעילות שהייתה באתר ובכלל זה כניסות ויציאות של פסולת והגורמים שיכול והיו מעורבים בפעילות הנטענת וכך גם לגבי ההיקף הכלכלי שניתן לייחס לפעילות שהייתה באתר. כך למשל, לא ברור האם איסוף הפסולת באתר נעשתה באמצעות משאיות או באמצעים אחרים. בכתב האישום לא נטען לגבי שימוש במשאיות לצורך פריקת פסולת באתר או לגבי שימוש בכלים הנדסיים לצורך שינוע הפסולת. הנאשם טען שעשה שימוש בעגלה של מרכול לצורך איסוף ברזל במושב, אך גרסתו לא נתמכה בראיות נוספות, לא עמדה לחקירה נגדית ולא ברור מהו המשקל שניתן לייחס לה. בא כוח המאשימה טען שלא נצפו משאיות ולא ידוע כיצד הפסולת הגיע לאתר (ע' 14, ש' 20). בא כוח המאשימה הוסיף וטען שלא ניתן לשלול את האפשרות שנעשה שימוש במשאיות לצורך הובלת פסולת (ע' 14, ש' 4), אך מדובר בסברה שלא ניתן לייחס לה משקל של ממש.

הנאשם טען שעם נקיטת ההליך הפלילי פונה את הפסולת מהאתר. טענה זו לא נתמכה בראיות נוספות, כגון תמונות או דו"ח פיקוח מעודכן, אך יכול וניתן למצוא לה תימוכין במידה מסוימת בטענה שהועלתה בכתב האישום לגבי סיום הפעילות באתר במהלך מרץ 2019, לאחר חודשים ספורים של פעילות.

מכל מקום, אי הבהירות לגבי הנסיבות הנוגעות לביצוע העבירה, מקום שכתב האישום המתוקן לא סיפק את הפרטים הרלבנטיים בעניין הנדון, נזקפת, לטעמי, לכף זכותו של הנאשם.

יש לשים לב לתיקון כתב האישום באמצעות מחיקת הטענות והעבירות הנוגעות להבערת פסולת.

11. באשר למתחם הענישה בעניינו של הנאשם, בשים לב לביצוע העבירות על ידי הנאשם בכוונת מכוון, מיוזמתו, ובכלל זה הפעלת עסק ללא רישיון כנדרש על פי חוק רישוי עסקים, על החומרה הגלומה בכך, הערך הציבורי שנפגע בשל ביצוע עבירות הנוגעות לאיכות הסביבה, ועם זאת מכיון שלא הוצגו לפניי ראיות של ממש לגבי היקף הפסולת שנאספה או נפרקה באתר, כמו גם לגבי היקף ואופי הפעילות באתר, וההשלכה שיכול ויש לכך לגבי היקף הנזק הסביבתי שנגרם, עניין המצוי כאמור בחסר ראייתי מסוים, בשים לב למשך הזמן שבו הנאשם הפעיל את תחנת המעבר הנאמד בחודשים ספורים, ובשים לב להבנתו של הנאשם שפעילותו הייתה פסולה, כך לפי התרשמותי מהנאשם, סבורני שיש להעמיד את מתחם העונש ההולם על קנס בסך שבין 45,000 ₪ לבין 90,000 ₪, התחייבות עצמית על כפל הקנס שייקבע, ואיסור עיסוק לפי סעיף 16 לחוק רישוי עסקים.

12. באשר לנסיבות שאינן נוגעות לביצוע העבירה, באת כוח הנאשם העלתה טענות לגבי מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם שנדרש להליך של חדלות פירעון (חדל"פ 31889-12-21 בבית משפט השלום בבאר שבע),

בשל חובות בסך של מאות אלפי ₪ (נ/1-7), היותו טופל בארבעה ילדים, נתמך מבחינה כלכלית על ידי אביו שגם מצבו אינו שפיר. עוד נטען לנסיבות משפחתיות קשות שמטעמי צנעת הפרט לא פורטו במלואן לפרוטוקול הדיון.

בנסיבות העניין סבורני שיש לייחס משקל של ממש למצבו הכלכלי של הנאשם וכך גם לנסיבות הנוגעות למשפחתו, שלא אפרט מטעמים של צנעת הפרט.

יש לשים לב שהנאשם חזר מכפירתו בכתב האישום, הודה בעובדות שנטענו בכתב האישום המתוקן ובכך חסך זמן שיפוטי בגדרו של הליך זה.

לנאשם עבר פלילי בעבירות שונות כאשר ההרשעה האחרונה הייתה בשנת 2021 (הרשעה קודמת בשנת 2013), אך יש לשים לב שהנאשם לא הורשע בעבר בעבירות הנוגעות לשמירה על הסביבה ובכלל זה בעבירות שבהן הורשע בהליך זה.

13. מהמקובץ לעיל, ובהינתן האיזון הראוי בין מתחם העונש ההולם לבין הנסיבות שאינן קשורות לבצוע העבירה, מצאתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים-

א. הנאשם יישא בקנס בסך של 50,000 ₪, או 180 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 50 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך של 1,000 ₪ כל תשלום, עד היום העשרים בכל חודש, החל מהמועד שייקבע על ידי בית משפט השלום לחדלות פירעון (תיק חדל"פ 31899-12-21 בבית משפט השלום בבאר שבע). לא ישולם אחד מן התשלומים האמורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך 100,000 ₪ להימנע מלעבור עבירה שבה הורשע בהליך זה למשך שלוש שנים ממועד מתן גזר הדין. לא תחתם התחייבות כספית על ידי הנאשם בתוך 7 ימים מהיום, יאסר הנאשם למשך 30 ימים.

ג. על יסוד סמכותי לפי סעיף 16 לחוק רישוי עסקים ניתן צו הפסקת העיסוק באתר וזאת לאלתר והנאשם יימנע מכל פעולה באתר שאינה מתיישבת עם הדין.

ניתן צו האוסר על כל אדם לנהל בחצרים הנוגעים לכתב האישום המתוקן עסק טעון רישוי ללא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז כדין וכך גם לגבי העברת הבעלות או החזקה בעסק לאחר, אלא אם כן בידי אותו אדם רישיון, היתר זמני או היתר מזורז כדין לניהול עסק זה.

14. המזכירות תציג את גזר הדין לעיונו של כב' השופט ירון פנש בתיק חדל"פ 31889-12-21 בבית משפט השלום בבאר שבע.

15. המזכירות תמציא את גזר הדין לעיונה של עו"ד יפעת טוראל, הנאמנת בהליך חדלות הפירעון בעניינו של הנאשם (פרטי מענה במוצג נ/1 בהליך זה).

הנאמנת תגיש בקשה מתאימה לבית המשפט לחדלות פירעון בעניין תחילת המועד לביצוע תשלומי הקנס.

16. ערעור בזכות ניתן להגיש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים.

17. המזכירות תסגור את התיק ברישומיה.

ניתנה היום, י' שבט תשפ"ג, 01 פברואר 2023, במעמד הנאשם ובאי כח הצדדים.